

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1648

Cap. II. Vallia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

sine eo Rex parùm, aut nihil potest. Regem suum *King* vocant, primogenitum eius *Principem* antonomasticos, vel *Principem Vallia*. Sequuntur Nobiles quorum aliqui Maiores, alij Minores. A maioribus, magni fit equester ordo *Periscelidis, de la Partiere*: de cuius ortu multa fabulosè iactantur. Post nobiles sequuntur *Generosi*, vulgò *Gentlemens*: hos excipiunt ciues meliùs *municipes, les Bourgeois*. Deinde plebeij, vnde suos aliàs *Sagittarios* legebant. Denique opifices. De Anglorum Tribunalibus legatur *Camdenus* in suâ *Britanniâ*.

CAPVT II.

Vallia.

LICET hæciam vnita sit Angliæ, de ea tamen aliqua scitu digna notanda sunt.

§. 1. *Nomen Vallia.*

CAMBRIAM aliter vocabant olim eam scriptores rerum Britannicarum à Cambro quodam Bruti filio. Et id quidem fabulosum, sed falsum etiam quod Angli à Cymbris hoc nomen deductum esse volunt. Cùm autem Angli Imperium huius insulæ sibi vindicassent, & infelices Britannos in partem occidentalem insulæ compegissent, eos appellauere *Vvalik*, hoc est linguâ Saxonica *exteros*. Nisi malis eos nuncupasse Gallos, quoniam eos à Gallis oriundos putabant, quoniam videbant illis esse linguâ consonos.

§. 2. *Quantitas Vallia.*

Longitudo cùm protendebatur ad Sabrinam, complectebatur 137. M. pas. videlicet à Prom. *S. Deuy* ad diuertigium Orientale *Sabrine*, in præsentia autem vix ad 100. M. P. maxima eius longitudo Geographica pertinet.

Latitudo eadem quæ olim nempe ab insula *S. Baruchi, S. Barry*, ad Promontorium Boreale *Monæ Anglesei*, 137. M. P.

§. 3. *Qualitas Vallia.*

PARS eius Borealis si Monam excipias paulò sterilior est quæ ferè tota in montes affurgit, in quibusdam tamen locis fertilis redditur, abrafo cespite atque combusto. Incolæ sese facillè tutantur, quoniam vallibus multis fracta regio, Montes adèò vicini ut ex eorum vertice pastores colloquantur, nec tamen nisi totâ die ab vnâ crepidine ad aliam perueniant. Equos alebat antea celebres, nunc paucos omninò emittit.

Australis pars fertilissima; laudantur eius canes pecoris, villarumque custodes. Hinc oriundus Merlinus vates; itèmq; Arturius, in fabulis nominatissimi. Giraldus quoque sæpe laudatus à nobis, ab hac Regione Cambrensis dictus est.

§. 4. *Mores Vallorum.*

DE Vallorum moribus legantur Giraldus, Camdenus, & Speda, ex quibus pauca hæc decerpimus.

1. Eorum curam vnâ fuisse habere arma terfissima, equos belatores vegetos & fortes.
2. Difertissimos naturâ extitisse.
3. In nuptiis de splendore familiæ fuisse sollicitos, de diuitiis nullo modo.
4. Apud eos fuisse turpissimum dentes habere nigros, ideòque illos identidem terfisse.
5. Musica instrumenta magno hîc fuisse in precio, potissimum apud Virgines.
6. Temperantes supra modum extitisse: de die non nisi semel sumpsisse cibum, idque sub vesperam; iuncos eis culcitram, & stragula suffecisse.
7. Viros aluisse barbam in superiore labro, reliquam rasisse.

Et hos quidem fuisse ritus constat veterum Vallorum. Ex quo autem paruerunt Anglis, dominorum induere mores. Hos tamen adhuc retinent. Magni faciunt natales suos, & familiæ splendorem in pannis iactitant. Literis addictissimi sunt, pluresque ex hâc vnâ gente doctores creantur, quàm ex reliquâ Angliâ. Cæterùm litibus intricandis, & expediendis habentur aptissimi.

§. 5. *Politia Valliæ.*

IN ea partem insulæ compacti sese tutati sunt fortiter Britanni, & plerumque Anglos malè mulctarunt: adeò vt Offa Rex Merciorum eos à suis finibus prohibere coactus fuerit Vallo, cuius vestigia etiamnum videntur, & dicuntur vulgò *Claud-Offa*, hoc est *Fossâ Offæ*.

Remansere ergo Valli sui iuris sub Regibus suis, atque Principibus vsque ad Henricum III. Angliæ Regem, cuius filius Eduardus primus *Valliæ Princeps* nominatus est. Eius enim auspiciis bellum Vallicum profligatum est, cæso Vallorum Principe Leolino, & hæc Regio Angliæ contributa; ita tamen vt seruaret leges suas, quæ demum regnante Elizabetha abrogatæ sunt, & earum loco Angliæ subrogatæ, ita postulante Pananglio, cùm iam sub Henrico VIII. Monumethensis Comitatus à Vallia reuulsus esset, & Anglicis ditionibus annumeratus.

§. 6. *Lingua Vallorum.*

LINGVA antiqua Britannica, in tres dissipata regiones Valliam, Cumbriam, Cornubiam, in duabus postremis ægrè constitit, in Vallia perdurat, & consistet nisi per Anglos steterit qui eam exterminare moliuntur.

CAPVT III.

Scotia.

DE hoc Regno sex quoque consideranda offeruntur; Nomen, Quantitas, Qualitas, Lingua, Mores, Politia.

§. 1. *Nomen Scotia.*

INVARIANTUR qui hoc nomen deducunt à filiâ Pharaonis, aut à Græco Σκῶτος quod ex furto concepti sint, aut voce Saxonica *Scot* quæ aceruum sonat, quod ex multis populis concreti sint. Nam ita dicti sunt à voce *Scutten* quæ *Scytham* significat, quia mo-